

■ Завтра зустрінемо разом!

Фото Аллі Лісової.

Щодня протягом 40 років на посаді керівника Валерію Діброві доводиться оперативно вирішувати десятки питань.

Любов до рідної землі у знаного хлібороба Валерія Діброви – від мами і тата, який пережив Голодомор

«Доля так покерувала, що став аграрієм – виріс, як кажуть, від помічника тракториста до директора великого сільгоспідприємства. До речі, 4 червня минуло 40 років, як працюю на одному місці на одній посаді», – усміхачеться мій співрозмовник. А в мене в пам'яті зринають слова, які не раз чула про Валерія Григоровича

Алла ЛІСОВА

«На таких людях тримається Україна» – так кажуть про відомого аграрія, директора ТзОВ «П'ятидні» Валерія Діброву. Він – депутат Верховної Ради 1998–2002 років, депутат кількох скликань Волинської обласної, Володимир-Волинської районної рад, кавалер орденів «Знак Пошани» та «За заслуги» трьох ступенів, нагороджений грамотами Президії Верховної Ради УРСР і Верховної Ради України та іншими відзнаками, почесний громадянин Володимир-Волинського району, заслужений працівник сільського господарства України.

У правильності цих слів мала можливість переконатися ще раз: під час тригодинного спілкування з майбутнім ювіляром – 18 червня йому виповнюється 70 років. Уже зранку Валерій Григорович давав останні вказівки щодо відправлення на фронт ще п'яти автомобілів. Власне, тема війни та пов'язані з нею відчуття-емоції її стали ключовими у нашій розмові, яка переросла в анкету-інтерв'ю.

АНКЕТА ЧИТАЧА «ВОЛИНІ»:

1. Прізвище, ім'я та по батькові, професія... Діброва Валерій Григорович. У 1976 році закінчив Львівський сільськогосподарський інститут за спеціальністю «інженер-механік».

«В дитинстві, як і більшість хлопчаків того часу, коли Гагарін здійснив свій історичний політ, прагнув бути льотчиком або космонавтом. »

2. З газетою «Волинь» я... ще з дитинства, коли мої батьки – сільські інтелігенти з Русова – передплачували її. Мама Варвара Антонівна, вчителька молодших класів, і тато Григорій Феодосійович, в руках которого як завклубом перевувала вся культура села, не могли обйтися без «Волині», інших видань і книг. Багатьох працівників цієї газети знову знаю особисто, нас пов'язують дружні стосунки не один рік.

3. Валерію Григоровичу, чи мріяли стати відомою людиною? В дитинстві, як і більшість хлопчаків того часу, коли Гагарін здійснив свій історичний політ, прагнув бути льотчиком або космонавтом. Але доля так покерувала, що став аграрієм – виріс, як кажуть, від помічника тракториста до директора великого сільгоспідприємства. До речі, 4 червня минуло 40 років, як працюю на одному місці на одній посаді. Тільки спочатку колгосп було реформовано в ССГ, а згодом у ТзОВ «П'ятидні». А ще нинішній червень позначений іншими ювілейними датами, серед яких – 45 років від дня одруження (сапфірове весілля).

Продовження анкети – на с. 6

Середа 14 червня 2023 року
№24 (16 819) Ціна 9 грн

Газета
ВОЛИНЬ
НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

4 820230 060010 A

■ На лінії вогню

Похресник і учень Володимира Шанковського прикриває правий фланг вогневої позиції вчителя, який змінив костюм педагога на військовий однострій.

Фото з архіву Володимира Шанковського.

Директор школи воює на передовій разом зі своїми учнями

Учитель історії, очільник Ржищівської гімназії Мар'янівської територіальної громади Луцького району Володимир Шанковський (на фото) у перші дні війни став у стрій тих чоловіків, які до Перемоги захищатимуть Україну із думкою: якщо не я, то хто?

На пекельній межі між Луганчиною та Донеччиною не лише за вчительський професіоналізм, а й за повагу до побратимів та готовність бути лідером у школі запеклих боїв бійці 50-го батальйону 100-ї окремої бригади територіальної оборони відразу

охрестили його фронтовим Директором. Цьогоріч 12 червня Володимир Іванович на «нулі» зустрів своє 50-ліття! Про те, який він, ювілей під шквальними обстрілами ворога, про настрої наших захисників дізналася, як мовиться, із перших уст

Розповідь про Хоробре Серце – на с. 3

■ Побачення з Волинню

Завдяки тому, що це приміщення постійно в ужитку, воно є до сьогодні в добром стані.

«Навіть якби залишився один фундамент старовинної споруди, то його треба було б принаймні законсервувати й зберегти».

Поки гості Голоб милуються голубим двоповерховим будинком, порятунку потребує тутешній палац Вільгів

У цьому селищі на Ковельщині є чимало пам'яток архітектури, які важливо зберегти для нащадків як місточок між минулим і майбутнім. З точки зору сьогодення це привабило б туристів у населений пункт, перша згадка про який датується 1434 роком

Спеціальний репортаж – на с. 7, 8

■ Пульс тижня

Луцька громада виділить для Херсона допомоги на 2 мільйони гривень

Усе необхідне буде відправлено якнайшвидше

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Продукти, воду, засоби гігієни, помпи, човни, мотокоси, теплові гармати, за броди, комбінезони та багато іншого запланували у міськраді закупити для жителів постраждалого регіону.

Перелік необхідних речей очільник громади Ігор Поліщук узгодив з начальником Херсонської міської військової адміністрації Романом Мрочком.

Усього буде надано допомоги на 1,5–2 мільйони гривень, повідомив міський голова. ■

У центрі міста жінку вкусив дикий звір

Такі випадки, як стверджують медики, — не поодинокі

Влад НОВИНСЬКИЙ

Минулого тижня до міської лікарні Дубна звернулася місцева мешканка. Жінка розповіла, що посеред вулиці їїкусив лис.

Потерпілі надали необхідну допомогу і призначили комплекс профілактичних щеплень, повідомили в медзакладі.

Загалом за 5 місяців 2023 року в лікувальні заклади Дубна звернулись 64 потерпілих від укусів, заподіяних тваринами. Найчастіше їх спричиняють собаки та коти, однак реєструють також і ушкодження, завдані білками, шурами, куницими, лисами. ■

Зателефонував «банкір» і зняв з картки майже 60 тисяч гривень

У примітивну шахрайську брехню повірив 56-річний житель Горохова Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

До чоловіка подзвонив невідомий і назвався працівником банку. Незнайомець запропонував своїй жертві виконати прості інструкції для «захисту коштів». Через декілька хвилин з рахунку волинянину було списано двома транзакціями 58593 гривні.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України шукають афериста. ■

Завдяки цим добрым людям газета «Волинь» щотижня потрапляє на фронт:

→ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)

→ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

→ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

→ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)

→ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НІКОЮК)

→ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)

→ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)

→ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

→ Фермерське господарство «Дари Волині» (Юрій ЄЛЕВА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтесь!

Тел. 0661338688.

■ Болить!

Президент висловив подяку Ганні Іванівні, син якої вписав своє ім'я в історію України.

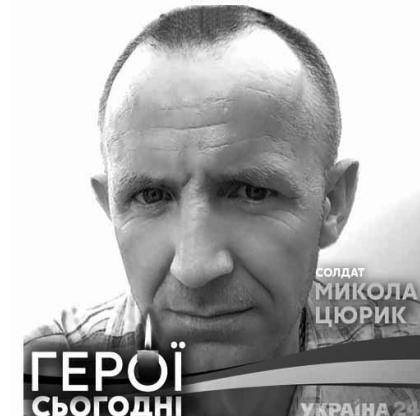
Мати Героя України отримала нагороду сина

Високе звання з удостоєнням ордена «Золота Зірка» посмертно присвоєно солдату Миколі Цюрику із міста Каменя-Каширського 20 квітня 2022 року

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Минулого тижня Президент держави Володимир Зеленський вручив нагороду матері загиблого Ганні Іванівні. Церемонія відбулася в Білій залі Героїв України Маріїнського палацу в Києві.

Микола Цюрик із початку збройної агресії росії проти України у 2014-му добровільно став до лав захисників рідної землі у складі 14-ї ОМБр. Після демобілізації повернувшись додому, був зарахований до оперативного резерву першої черги. 24 лютого 2022 року, у день повномасштабного російського втор-

Життя бійця обірвалося внаслідок артилерійського обстрілу поблизу села Наливайківка на Київщині.

гнення, без вагань знову приєднався до великої справи оборонців Батьківщини. 12 березня 2022-го Микола Цюрик загинув у результаті ворожого обстрілу, вписавши своє ім'я в історію України. ■

■ Резонанс

Арештували майно голови Луцької райради, який втік із країни в Словаччину

Правоохоронці розслідують зловживання посадовцями представництвом органу на 350 тисяч гривень

Антон КАРАСЬ

Волинський апеляційний суд арештував майно ексглави Луцької районної ради, представника партії «За майбутнє» Олександра Омельчука. (на фото) Перша судова інстанція клопотання правоохоронців не задовольнила, наступна – зробила це частково: санкцію застосовано щодо власності самого втікача, а не всієї його сім'ї, як це просили поліцейські.

У спільній власності родини – будинок у Прилуцькому та автівка.

Як пише «Сила правди», відмовив у арешті статків утікача суддя Андрій Сівчук. А вже у Волинському апеляційному колегії суддів у складі Віталія Денісова, Олега Клока і Петра Борсука вирішила арештувати лише майно, яке належить безпосередньо експосадовцю, а це автомобіль Kia Sportage (2018 року випуску) та чіп ГКБ 8527 (1986 року).

Нагадаємо, Олександр Омельчук утік за кордон, прикрившись відрядженням у Словаччину. Наказ про своє відрядження він підписав особисто на підставі листа-запрошення від тамтешньої громадської організації «Help Ukraine», яка пов'язана із депутатом Луцької районної ради від «Слуги народу» Юрієм Бондаруком.

Уже за кордоном очільник райса-

Як гадаєте, коли-небудь у майбутньому пан Омельчук повернеться в Україну?

Санкцію застосовано щодо власності самого втікача, а не всієї його сім'ї, як це просили поліцейські.

ди записав відеозвернення, де розповів, що йому погрожували судовим процесом, тому він виїхав за межі України і складає повноваження. Пізніше Омельчук цей допис видавив та заблокував свою сторінку в фейсбуці.

Того ж дня дружина посадовця Ольга Омельчук виставила на продаж спільній маєток у Прилуцькому.

■ Актуально

У період воєнного стану не у всіх лісах можна збирати чорници

Про те, як проводиться підготовка до заготівлі другорядних лісових ресурсів, мова йшла на розширеному засіданні колегії, яке провела нещодавно начальниця Камінь-Каширської районної військової адміністрації Ольга Ващук

Богдана КАТЕРИНЧУК

Оскільки скоро розпочнеться сезон збору чорниць та іншої дикорослої продукції, треба подбати насамперед про безпекову ситуацію. Нагадаємо, що згідно з відповідними рішеннями у період воєнного стану діє заборона на відвідування населенням лісів і в'їзду до них транспортних засобів та іншої самохідної техніки. У зв'язку з цим районна комісія з питань організації заготівлі лісових ресурсів спільно з прикордонниками, військовими, правоохоронцями та лісівниками узгоджують і визначають окремі лісові масиви, у яких країнам дозволяє збир дикоросів. Про це очільники територіальних громад додатково інформують своїх жителів.

Не менш важливe питання – правове поле заготівлі дарів лісу, аби громади не втратили можливість залисти додаткові фінансові вливання. За словами начальниці відділу житлово-комунального господарства та екології Орини Чосік, торік до бюджетів міської, селищних і сільських рад району надійшов 1 750 000 гривень рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів. Відтак, щоб унеможливити зловживання на ринку заготівлі, постійний моніторинг процесу здійснюватимуть спеціальні комісії, утворені при органах місцевої влади, та мобільні робочі групи, до складу яких входять працівники компетентних органів. ■

Будинок з ремонтом у стилі бароко на 245 квадратів із шістьма кімнатами, 14 сотками землі, господарськими спорудами і лазнею готові продати за 350 тисяч доларів.

Окрім нерухомості, на сайті OLX Омельчуки продавали господарську техніку і два легковики Chery EQ5 та Kia Sportage.

У Головному управлінні Національної поліції у Волинській області заявили, що жодних повідомлень про тиск чи погрози від Олександра Омельчука не надходило.

Голову-втікача поліцейські оголосили в розшук. ■

■ На лінії вогню

Директор школи воює на передовій разом зі своїми учнями

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У РІШЕННІ ЛІДЕРА ШКІЛЬНА РОДИНА НЕ СУМНІВАЛАСЯ

«Був на роботі...» – каже лаконічно Володимир Іванович про своє чергове бойове завдання на передовій. При цьому так привітно усміхається з екрана телефона, ніби пришов в учительську з уроку. Про цю душевну світлість ржищівського директора школи шанобливо при кожній нагоді переповідають всі, хто його знає. Авторка цієї публікації і в мирному житті мала за честь спілкуватися з учителем, а згодом керівником Володимиром Шанковським. У хвилини його скромних розповідей про життя шкільної родини, її традиції і плани завжди ловлю себе на думці: за ширістю й шляхетністю цього чоловіка всі почуваються впевнено й надійно, наче за кам'яною стіною.

Наприкінці лютого минулого року Володимир Шанковський і його односельчанин Володимир Проць стали сумілінно нести варту в добровольчому формуванні Мар'янівської територіальної громади, хоча добиратися дводцятикілометровим бездоріжжям із віддаленого Ржищева до Мар'янівки було непросто й до воєнного стану. Повістка з військомату теж не могла змузити Володимира Івановича злукавити перед собою, Богом і людьми. Його ж освітянська родина зізнається: хоча звітка «директор іде на війну» була для всіх снігом на голову, але в рішенні свого лідера вони не сумнівалися.

СТАВ ПАТРІОТОМ ЩЕ ЗМАЛЕЧКУ

У тилу також є фронт, на якому мудрість учителів – прицільна зброя. Чому Володимир Шанковський виришивстати з ворогом віч-на-віч, а не скористатися правом на відстрочення від мобілізації?

– Я бачив, як на фронт ішли мої учні – діти, які виростили на моїх очах, ставали моїми друзями, ходили зі мною на риболовлю й полювання... На війні воюють і гинуть 19-річні, тому по-іншому не зміг. Маємо захистити нашу землю від тієї російської нечисті, – каже вчитель.

Україна живе в його серці незалежною країною. За неї свого часу був вивезений у Сибір батько Іван Лукич, а в день проголошення омріяної Незалежності, доки син приїхав із уроочистості в райцентрі, пан Іван вирізав із пластиами акуратний тризуб, поєднав його з синьо-жовтим прапорцем і тими символами, наче найдорожчими діамантами, прикрасив вишиванку, в якій ходив до церкви. В ній заповів дітям похоронити себе.

Мама Володимира Івановича Галина Миколаївна десятки років працювала вчителькою початкових класів. Малеча горнулася до її ласкавості й мудрості, наче до матусі. Серед любові Івана й Галини Шанковських до людей і України виростили всі четверо їхніх дітей. Ігор Шанковський господарює в сусідньому Скриговому, доньки Ольга

Друзі з Мар'янівської громади Володимир Проць, Олег Ничепорук, Володимир Шанковський, Платон Ткачук, В'ячеслав Тимошук мобілізувалися в один день і воюють разом.

◀ Володимир Іванович не курить і не вживає спиртного, а до того, як став директором у 2010 році, крім історії, вів ще й уроки фізкультури. Ці заняття були улюбленими навіть у найлінівіших школярів. ▶

Ці заняття були улюбленими навіть у найлінівіших школярів.

Факультет фізичної культури, спорту та здоров'я закінчила донька Наталя й Володимира Шанковських. Аліна працює тренером у Луцьку. Цей факультет, за словами батька, обрав для вступу син Богдан, цьогорічний випускник Бужанівського ліцею.

ПОДАРУНКИ ВІД... ЮВІЛЯРЯ ВЖЕ НА БАТЬКІВЩИНІ

«Наш директор ще й дуже хороший організатор, сусід, порадник», «Володимир Іванович одним із першим подружився з онлайн-уроками», «В цього лідера все робиться вчасно», «Він душа кожного порядного товариства й неабиякий жартівник»... Нехай ці і ще багато хороших слів, які про Вас, Володимира Івановича, щиро сказали Ваша колишня вчителька Євгенія Харків, від очолюваного вами колективу – колега-освітянка Марія Василюк, голова об'єднаної профспілки працівників освіти і науки Городищенської сільської, Городищенської міської і Мар'янівської селищної територіальних громад Євгенія Карп'як, голова Мар'янівської селищної ради Олег Басалик та багато інших, будуть Вам приємними подарунком до знакового ювілею.

Дві пані Євгенії (Харків і Карп'як), подружжя вчителів Валентина й Володимира Сусі, юна художниця Вероніка Даньчук зі Скригова через волонтерку Валентину Мацюк передали імениннику, окрім торта та інших смаколіків, чимало потрібних на війні речей. Відповідь воїна-інтелігента зворушлива до сліз: Вероніці він подякував своїм шевроном, учням – солдатськими сухпайками, а всім-усім – сердечним відеозверненням.

Рідна Волинь адресує Вам, імениннику, молитовне побажання: повертайтесь додому як найшвидше з Перемогою. Ми всі чекаємо Вас! Ваш талант бути Людиною, Вчителем, Захисником, Другом воїстину незамінний! ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Сергій ДАВИДЧУК – боєць із міста Луцька;
Андрій КИРИЧІК – боєць із міста Володимира;
Сергій КАРПУК – боєць із села Мировичі, що на Турійщині;
Андрій МИХАЙЛЕНКО – боєць, якого похоронили у Ковелі, оскільки тут живе його мама (сам він родом із міста Василівка Запорізької області, яке зараз окуповане).
Василь РУДЕЦЬ – боєць із села

Дольська, що на Турійщині;
Віталій ПЕТРУК – боєць із міста Луцька;
Дмитро ВЕРБІЦЬКИЙ – боєць із міста Нововолинська;
Андрій ШЕВЧУК – боєць із міста Любомля;
Василь ГАЙЧЕНЯ – боєць із села Люб'язь, що на Любешівщині;
Олександр СТАРЖИНСЬКИЙ – боєць із міста Нововолинська;
Ігор ЮРАСОВ – боєць із села За-

лісся Камінь-Каширського району;
Іван БОНДАРУК – боєць із Луцька;
Дмитро ГОНЧАРУК – боєць із Луцька;
Сергій ДОЦЕНКО – боєць із Луцька;
Геннадій СИЖУК – боєць із Луцька;
Денис ЗАДЕРЕЙ – боєць із села Прип'ять, що на Шаччині.

ПОГЛЯД

Роман ЗАМІРІЙ,
войн ЗСУ,
позивний Йода

Коли закінчиться війна?

Можливо, коли в ній взьмуть участь усі? Я впевнений, можна розправити механізм, коли на передку, в окопах – служба 6 місяців, в тилу за столами – 18 місяців, посередині – 12...

Тоді умовно придатні займаються паперами і доставкою, а придатні служити короткими термінами. За бажанням можуть повернутись через 6 місяців знову. На місяця заброньованих на роботу брати демобілізованих, а заброньованих – у військо, і мініяї іх. Так, складно, але ж можливо. Так, потрібно багато сил, енергії, логістики, управління... Ок. Тоді, можливо, війна закінчиться, коли у нас з'явиться краще управління, чи логістика, чи керівництво?

Коли закінчиться війна?

У нас в армії на одного воюючого 2–3 відмовники, чи тих, хто «косить»... Чому? Бо вони втомились. Но воювати тими самими людьми більше року неможливо. Но просто хочу до сімей, додому, відпочити, переключитись, заграти, за що вони воюють. Просто відіспатись, від'їсти. Наобійтися з дітьми, надивитися на усмішки рідних, наслухатися тиші.

Всі люди різні. Є гончі, які багато роблять і швидко втомлюються. А є тюлені, які можуть лежати місяцями. Варто врахувати, що гончі зроблять багато, а тюлені мало. Але тюлені можуть 2 роки лежати в бліндажі. А гончий через 6 місяців може зламатись. Я нещодавно дізнався, що мій друг, який дуже багато зробив для Перемоги, зламався і робить усе можливе, щоб більше не служити. Ми втрачаемо гончих людей, ми виховуємо в них тюленів, бо тільки тюленем можна вижити більше року в армії. Гончим – ні.

То коли тоді закінчиться війна?

Можливо, коли ми берегтимо гончих і дамо їм через пів року служби звільнитись, і ще через пів року покличемо до війська, коли вони відпочинуть.

Коли закінчиться війна?

Можливо коли у суспільстві зросте мораль? Коли ставиться як до Героїв почнуть і до тих, хто вижив, а не тільки до загиблих солдатів. Коли ми доростемо, щоб дбати одне про одного. Коли навчимось вірити і довіряти, щоб весь час, що не в бою, солдати могли бути вдома. Коли не залишиться жодного, хто скаже: «Я не можу воювати, бо непридатний», а скаже: «Я знайду місце, де буду максимально корисним для Перемоги».

Коли врешті кожного використовуватимуть там, де від нього максимальний ефект. Коли ми берегтимо почуття одне одного.

Коли закінчиться війна?

Можливо, коли з армії зникне мільйон перевірок і звітів, тисячі журналів і папірчиків, коли в армії перестануть красти, коли перестануть «косити» і тікати солдати, коли Верховна Рада прийматиме закони, які полегшують життя солдатів, які дають змогу відпочити, звільнитись, помінятися з іншими, які в тилу.

Коли закінчиться війна?

Коли не буде такого, що цивільні здають позиції солдатів. Коли з кожного куточка Сходу і Півдня жінки збиватимуть банками з варенням дрони, а не тільки жінки Півночі і Центру України.

Коли не буде такого, що у військового руки в крові від крові його побратимів, а в його жінки ноги в крові від стосунків з іншими чоловіками. Коли ми навчимось бути вірними слову, обіцянці, присязі, коли наша мораль не дозволить нам жити тільки заради себе і свого задоволення. Коли наша суспільна мораль навчить нас жити цінностями важливішими, ніж задоволення від життя, і цінувати Великі вчинки і жертви, які роблять для нас інші.

Мене свого часу намагалась покритикувати і «навчити жити» людина, яка на війні робить, що хоче, і служить, як хоче, в будь-який момент зникає на місяці і з'являється, коли забажає. Я ж тоді за попередній місяць надав допомогу і вивіз 326 поранених і 52 загиблих, списав 10 автоматів, втрачених медпунктом у боях. І був настільки виснаженим, що просто благав про відпочинок, щоб хтось нухоч на місяць мене замінів. Взамін я отримав критику. А потім мене та людина питав: «Як думаєш, коли закінчиться війна?». Я думаю, що не скоро. Я думаю, дуже не скоро. Допоки ми живемо для себе самих і свого власного его, – не закінчиться точно. Ми ще не заплатили ціну за наші минулі помилки. Ми не навчились жити не для себе. Тому, мені здається, війна триватиме дуже довго. ■

■ Пряма мова

Ми повинні «вбити росіянину у своїй голові»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Остап ДРОЗДОВ, журналіст, про мотиви рашистів підрвати Каховську ГЕС:

«У нас не військовий ворог, а терористичний. Його логіка – завжди піррова: кожен успіх «другої сторони» має тягнути за собою такий масштаб шкоди, який нівелює цей успіх. Так діють терористи, бо вони не воїни, а шкідники. Їхня мета – звести програшу для себе війну до піррової перемоги. Логіка московсько-православного ІДЛу: не можу перемогти – можу знищити, після мене – хоч потоп».

Марк МІЛЛІ, голова Об'єднаного комітету начальників штабів армії США, про хід українського контраступу:

«Будуть дні, коли ви спостерігатимете велику активність, а траплятимуться дні, коли активності буде дуже мало. Будуть наступальні дії та дії захисту. Це двостороння боротьба протягом тривалого часу».

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог, про українців і росіян:

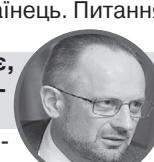
«Нам категорично не можна й надалі дозволяти собі триматися за вигадки «такі ж православні, такі ж слов'яни, ментально близькі, ми частини однієї культури, всім буде краще від дружби...». Бо коли ми говоримо про дружбу та розуміння, ми це робимо щиро, з наміром максимально комфортно та приємно жити поряд. А коли про «дружбу» та «схожість» говорять росіяни – то тільки для того, щоб зблизька було легше знищити нас.

Тому повторю вже загальновизнану істину: якщо ми хочемо існувати як нація, ми просто не мємо іншого виходу. Ми повинні «вбити росіянину у своїй голові». І це має зробити кожен українець. Питання не вибору, не переваги – а буквального виживання».

Роман БЕЗСМЕРТНИЙ, дипломат, вважає, що рано чи пізно у війну вступлять інші держави:

«Хочу наголосити, що питання часу не лише в постачанні Україні зброї з більшим радіусом дії, а й у тому, коли американські та європейські війська вступлять у цю війну... Чому так повільно наші партнери надають нам нові види озброєння та відтягають той момент, коли їхні війська будуть воювати поряд з українськими бійцями? Причина – страх. Зокрема, страх застосування ядерної зброї».

Валерій ПЕКАР, підприємець, публіцист, вражений моментом, який стався на зібранні підприємців у Львові:

«Форум Коаліції бізнес-спільнот. Питання до залу: хто допомагає армії? Ліс рук. Друге питання: кого в час війни переслідує держава? Ліс рук. Без коментарів».

Роман ЗАМРІЙ, воїн ЗСУ, позивний Йода, про добро і зло:

«Я їхав в автомобілі, який весь зсередини був вимощений кров'ю, але розслабився. Небо гарне, сонце гріє, дуже гарні квіти. Я бачу те, що вибираю бачити. Можна бути щасливим у жахливих умовах і нещасним у добрих. Можна задорого заплатити, якщо в людині, в якій переважно обман, егоцентризм, зрада і підлість, бачити усмішку, ніжність, дотепність. Але це вибір. І краще бачити добро в людях, у яких його замало, ніж у всіх – зло. Бо в моєму житті буде більше того, на що я дивлюсь. І інколи того, що я бачитиму в інших людях, буде ставати більше в житті інших людей теж. Не у всіх, на жаль, що показав мій досвід, але в більшості».

Олексій ТИМОФІЙ, підприємець, вважає, що все російське має вичищатися з України радикально:

«Нах... я ваших булгакових і цоў. Разом з усім іншим надбанням з того світу. Так, вони, мабуть, були не найгіршим, що траплялось на «болотах» (в росії. – Ред.). Але... Жодної клітини цієї плісніви не повинно залишитися в нашому домі, жодних «чорних ходів», жодної літери, жодного звуку. Дарма, що я сам цим усім у юнацтві зачитувався і заслуховувався. Тим більше – нах...й. Невелика втрата. Майбутнє важливіше. Всіх, хто буде щось заперечувати, – витрусити із соцмереж на передній край катастрофи, туди, до людей, живих та мертвих. Заперечуйте смерті в обличчя. Спробуйте».

Олександр УСІК, боксер, пофантазував, що б зробив, якби зустрівся з путіним:

«Якби я мав зброю, я би його вбив, якби зброї не було – то задушив би. Іншого виходу просто немає. А взагалі я не хочу з ним зустрічатися. У мене до цієї людини немає жодних почуттів. Це просто яксьа чорна пляма».

Валерій ЧАЛИЙ, дипломат, колишній посол України в США, про першопочаткові плани росії:

«Я впевнений, що РФ у 2014 році не зайдла би на нашу територію, якби ми у той час були членами НАТО. Ця впевненість базується на моїй достовірній інформації про те, що першою країною, по якій збиралася вдарити росія, була Естонія. І саме більш слабка позиція України дозволила путіну прийняти ситуативне рішення на користь вторгнення в Україну, а не в Естонію».

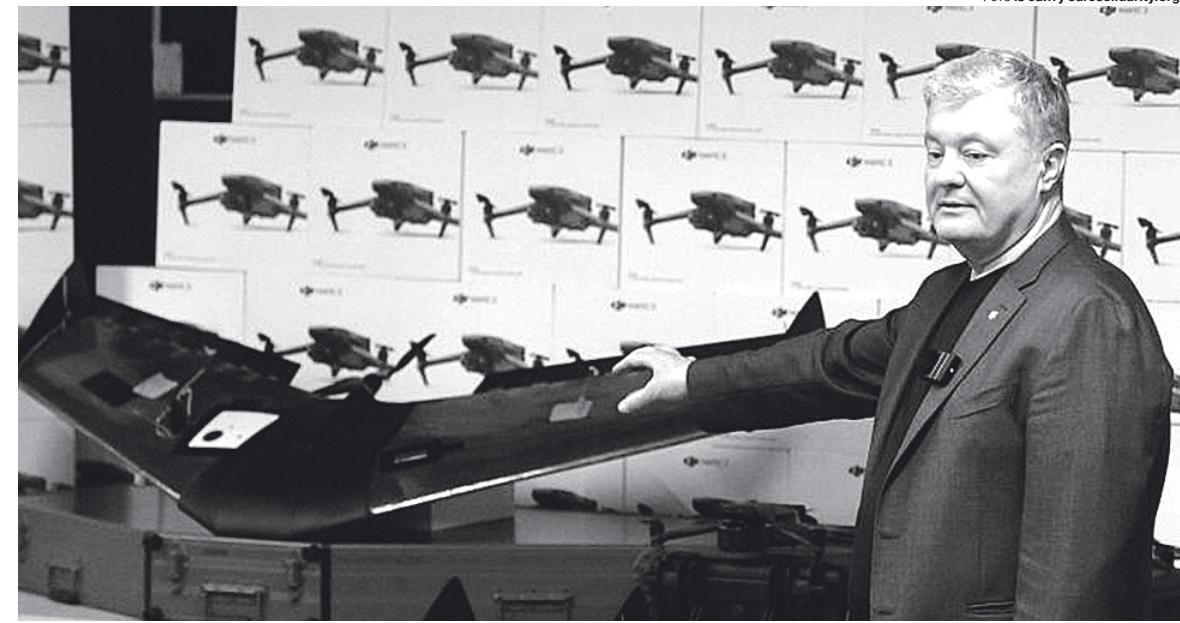
Вікторія СЮМАР, про підрив рашистами Каховської ГЕС:

«Техногенна катастрофа – це те, у що ми не хотіли вірити. Але вони це зробили. І для них це не проблема. Іхнє завдання – знищити Україну. Зробити її непридатною для життя. Аби тут не жили люди, аби сюди не повернулися діти. І давайте свою психіку переломимо і визнаємо, що це не останній їхній козир. Що застосування тактичної ядерної зброї можливе».

Що з цим робити? Свою роботу. Допомагати своїй армії і підсилювати її максимально. Вимагати зброю. І зберегти Україну. Це найбільший виклик нашого покоління».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Відправимо ці «пташки» на Схід до наших хлопців, щоб вони ще влучніше били, знищували і мстились ворогу за кожну затоплену будівлю, за кожен сантиметр нашої Херсонщини».

Квадрокоптери і БПЛА «Валькірія»: компанія Roshen закупила для ЗСУ велику партію дронів

Для українських захисників придбано 148 квадрокоптерів і 6 безпілотних літальних апаратів «Валькірія», які незабаром вирушать на фронт

Ольга СОКОЛОВА

«Відправимо ці «пташки» на Схід до наших хлопців, щоб вони ще влучніше били, знищували і мстились ворогу за кожну затоплену будівлю, за кожен сантиметр нашої Херсонщини. Щоб удали були точні, щоб жоден окупант не міг сковатися і щоб нашим бійцям було простіше шукати слабкі місця в обороні цих нелюдів», – зазначив п'ятий Президент Петро Порошенко. – Дякую «Рошен», бо це саме їхня ініціатива, і дякую кожному, хто купує їхню продукцію, ці дрони – це теж ваша заслуза».

Як відомо, у липні 2022 року Фонд Порошенка, компанія «Рошен» і волонтери купили в Естонії 350 безпілотників на суму 700 тисяч євро.

Також 16 серпня 2022-го Петро Порошенко повідомив про велику угоду з виробниками БПЛА Poseidon. Ці безпілотники мають дальність роботи до 150 кілометрів, висота – до 4 000 метрів. Це – комплекс рівня розвідувального батальйону, який працює на користь усіх

Як повідомив п'ятий Президент під час виставки зброянь в Афінах, невдовзі у ЗСУ на дійде нова модифікація БПЛА Poseidon 10. «Він має вдвічі більший зум камери, вдвічі більші характеристики «тепла», на 40 відсотків більшу потужність батареї. Має новий комплекс протидії російській системі радіоелектронної боротьби, нову систему комунікацій і визначені», – пояснив Петро Порошенко.

Ці безпілотники мають дальність роботи до 150 кілометрів, висота – до 4 000 метрів.

Безпілотники – один із ключових факторів нашої Перемоги. І саме завдяки волонтерам та благодійникам досі закривається значна частина потреб у цих літальних апаратів. Переможемо разом! ■

■ Нарешті!

Під тиском «Євросолідарності» Верховна Рада збільшила відпустку військовим

Воїни зможуть відпочивати до 40 днів на рік

Ольга СОКОЛОВА

Як пояснила народна депутатка від «Європейської Солідарності» Вікторія Сюмар, рішення було прийнято за активним наполяганням її політичної сили. За проголосували 270 народних депутатів. «30 днів відпустки військовим – бути! Мій ресурс сьогодні – Олексію Гончаренку (її однопартієць. – Ред.). Він ставив на підтвердження кожну поправку в усіх законопроектах, аж поки монобільшість таки погодилася розглянути справді

важливий проект, той, що важливий для мільйонів Героїв і їхніх родин», – написала Сюмар.

«30 днів відпустки за найважчую роботу в світі – це справедливо! Проголосували під нашим тиском. Було нелегко, але це точно те, за що варто було боротися», – перед

30 днів замість 10 днів! 30 днів і ще плюс 10 днів за сімейними обставинами, не враховуючи часу на дорогу.

конана депутатка. Таким чином військовим збільшили відпустки до 40 днів. «30 днів замість 10 днів! 30 днів і ще плюс 10 днів за сімейними обставинами, не враховуючи часу на дорогу», – пояснив сам Олексій Гончаренко.

У свою чергу, представник фракції «Голос» Ярослав Железняк уточнив, що відпустка може бути надана частинами тричі на рік за умови одночасної відсутності не більше 30% від загальної чисельності військовослужбовців. Цей закон набуде чинності наступного дня після його опублікування у парламентській газеті «Голос України». Але спочатку його має підписати Президент. ■

Представник пресслужби Головного управління розвідки Міністерства оборони України Андрій Юсов перелічив країни, що допомагають росії вести війну проти України: іран, Білорусь і північна Корея.

У Бахмуті з травня 2022 року РФ втратила до 60 тисяч осіб. Міноборони Британії підрахувало, що кожні 48 см захопленої території росії коштували одного солдата вбитим або пораненим.

Компанія Raytheon Technologies, яка є виробником систем протиповітряної оборони Patriot, планує значно нарости виробництва – до 12 на рік. 5 із них наступного року хочуть поставити Україні.

■ Героїня з сусідньої вулиці

Надія Замрига уже 7 років як змінила підбори на берці

Фото із сайту Slovopravdy.com.ua.

Надія Замрига (ліворуч) на фото із землячкою Катериною Литвинчук.

6 червня в Україні відзначали День журналіста – свято представників засобів масової інформації. Серед них і ті, хто приєднався до українського війська, аби боронити Батьківщину від загарбників зі зброяю в руках або як пресофіцери забезпечувати роботу представників ЗМІ на фронти. Зокрема, офіцером служби зв'язків з громадськістю Окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого стала волинянка Надія Замрига, інтерв'ю з якою опублікував сайт АрміяInform

Марина ЛУГОВА

Надія Замрига в цивільній журналістиці з 1998 року. Спочатку вона була журналістом, потім – редакторкою на місцевому телеканалі у Володимири. А з 2009 року – ще й редактором приватної газети. У 2014 році, коли розпочалася війна на Сході України, кілька разів побуваля на фронті як волонтерка представниця ЗМІ. І після чергової поїздки, як тепер каже, зрозуміла, що «чи то цивільна журналістка у мені

вичерпалася, чи я в ній... Адже редактор – це та людина, яка повинна виношувати ідеї і втілювати їх, а у мене на той момент у голові була лише війна – матеріали про бойові дії, про людей, які захищають Батьківщину».

Тому-то 2 лютого 2016 року вона стала військовослужбовцем Окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, обійнявши спочатку посаду офіцера, а згодом – начальника пресслужби («Навіть берці 37-го розміру для мене знайшлися!»). А через місяць уже опинилася в районі АТО! ОМБр на той момент займала смугу відповідальності в районі Мар'їнки. Про один із випадків, який стався на початку військової кар'єри, Надія розповідає:

– Я вперше поїхала на позиції з командиром бригади. Він мені тоді все показував, розповідав, що воно і як, а я вникала в справу. I ось дорогою каже: «Перше правило – ви йдете за мною слід у слід. Починаю бігти – біжите разом зі мною, падаю – падаєте і ви, тобто робите все те, що роблю я». Це було 3 березня – весна, в окопах багнюка, а в мене новенькі берці, які так не хотілося бруднити... А командир швидко йде прямо по калюжах! Я ж вирішила обійти ту калюжу, і розумію, що в мене, певно... поцілив снайпер... У якийсь момент

страшенно заболіла голова! I так мені образливо стало: вперше приїхала на ті позиції і мене вже вбили! А друга думка була: «Ну якщо я думаю, певно, ще жива!». Дивлюся на командира – а він дуже голосно сміється! Виявилось, коли я обходила ту кляту калюжу, то не помітила трубу наді мною і вдарилася! Але той випадок теж став для мене досвідом – на війні очі повинні бути з усіх боків і бачити треба все, що відбувається навколо.

І так мені образливо стало: вперше приїхала на ті позиції і мене вже вбили! Але той випадок теж став для мене досвідом – на війні очі повинні бути з усіх боків і бачити треба все, що відбувається навколо.

I через сім років Надія Замрига не шкодує про свій вибір. Навпаки, як зазначає, шкодувала б, якби не пішла служити. За час, що минув, вона багато чому навчилася, багато що пережила і дуже змінилася – «можливо, не на краще,

Зросло мое внутрішнє «я» – навчилася цінувати те, що маю, навчилася мріяти. У цивільному житті я практично не мала мрій...

Коли почалося широкомасштабне вторгнення, Надія Замрига разом із бригадою перебувала на Рівненському загальновійськовому полігоні, де проходили бойові злагодження. В ніч з 23 на 24 лютого пролунала команда «На марш!». Усі заметушилися, а вже за декілька годин цей галасливий вулик – полігон – просто вимер... Бригада тоді вирушила на Ківщину і Житомирщину. Про це сьогодні такий спогад:

– А ми, чотири військовослужбовці, до окремого розпорядження залишилися на місці. Було моторош-

але це мій досвід і розвиток. Зросло мое внутрішнє «я» – навчилася цінувати те, що маю, навчилася мріяти. У цивільному житті я практично не мала мрій...». А ось підтримати доночку (дівчина зараз вчиться у Львові в Українському католицькому університеті), якщо та вирішить одягти український однострай, мама поки що не готова. На її думку, «в армію треба йти, коли ти самодостатня людина, сформована особистістю. Саме тоді твій професіоналізм, твої рішення і відповідальність будуть ефективними. ■

■ Буває ж...

Матюкався і влупив поліцейського кулаком

У селі Дубечне Ковельського району поліцейські зупинили мотоблок «Зубр» через порушення ПДР

Сергій ВИШЕНЬКА

Керманіч мав ознаки алкогольного сп'яніння, йому пояснили причину зупинки й попередили про адмінівідповідальність.

У відповідь чоловік почав кричати та нецензурно висловлюватися щодо поліцейських, а згодом ударив одного із них кулаком в обличчя.

Під час розгляду справи волинянин визнав свою вину й попросив вибачення у правоохоронця. Потерпілий звернувся до суду, аби кривдника не позбавляли волі.

Зважаючи на це, суд замінив реальний термін ув'язнення на рік умовного покарання. ■

11 червня в результаті обміну з російського полону повернулися 95 українських захисників. Серед визволених – 51 представник ЗСУ (зокрема 15 тероборонівців), 29 нацгвардійців, 11 прикордонників, четверо військових моряків.

Румунія відкликала свого посла в Кенії і попросила вибачення після того, як він порівняв африканців із мавпами. Драгош Tiga зробив це під час зустрічі в будівлі ООН у столиці Кенії – Найробі. Коли побачив мавпу за вікном, він сказав, що «група африканців приєдналася до нас».

Вчора у Києві облили зеленою та кинули в сміттєвий бак колишнього народного депутата Тараса Чорновола (на фото). Люди, які це зробили під крики «Ганьба!», сказали, що нещодавно політик образливо висловився на адресу керівниці медичної служби міханізованого батальйону «Вовки Да Вінчі», депутатки Ківради та дівчини загиблого Героя України Аліни Михайлової. Чорновіл на це сказав, що «її не ображав».

Фото із сайту uk.wikipedia.org

Погляд

Олеся БАНАДА,
літературна редакторка
газети «Волинь»

З-під вогню обстрілів – у воду потопу

Клубок підходить до горла, коли дивлюся відео, де з широченного каламутного плеса виглядають верхівки хат і дерев, дрижать мокрі тварини і тиснуться до тих, хто зумів їх врятувати, де діти, що туляться на даху повністю затопленого будинку, чекають пляшку води, де вулицями, по яких кілька днів тому їздили машини, пливуть човни, щоб спасті чиесь життя...

Фото із сайту pinterest.com

Навіть через 60 років нічого не міняється.

Як же болить та залита водою Херсонщина... Страшна рукотворна техногенна катастрофа, яку влаштували російські окупанти, підірвавши Каховську ГЕС, стала найжахливішою для України після Чорнобильської аварії. Мерзотники захотіли повторити великий потоп, щоб змити брудний слід своєї недолугої окупації і стримати контрнаступ. Людей, яких не зуміли зламати вогнем війни, вирішили... пустити під воду.

Сім'ю з двома дітьми, які дроном передавали воду на дачному масиві біля Олешок, вдалося врятувати. Мама розповідає, так стрімко заливало їхній дім, що часу збирати речі не було. Ще б пак – за добу вода піднялася на 5 метрів. Радімо за кожного, хто встиг виїхати або кого евакували.

А хто залишився в тих хатах? Страшна смерть забрала поки що невідому кількість людей. Старих, немічних, самотніх... Вони просто сиділи чи лежали в своєму домі і з підйомом сантиметр за сантиметром рівня води розуміли, що залишилося зробити лише кілька останніх подихів. Там будуть імена дітей і молодих, хто не втримався на якомусь даху, не вмів плавати... Пам'ятаете щемну сцену з «Титаніка», де мати вкладає дітей спати на тончому кораблі, бо розуміє, що для них буде найлегше, коли загинуть, не бачачи, як лайнер піде на дно. Тут же все відбувалося на очах...

Рятівальники і волонтери виловлюють на човни тварин, які вижили. А скільки їх навіки змила нищівна хвиля. У людей, які тяжкою працею наїли господарство, у хлівах же були корови, коні, свині, птиця... У когось біля хати сидів на ланцюгу пес... Пішов під воду цілий зоопарк...

Той потік виміс всі кладовища, сміттєзвалища, вигрібні ями. У спеку розмножиться стільки інфекцій. Невже на плечі українців ляже ще й холера?

...І люди не мають надії, що колись повернуться до своїх будинків, бо вода зруйнувала все. Навіть якщо дім і вцілів, то після потопу там не залишиться нічого, придатного для використання.

А в ООН святкують день російської мови. Червоний Хрест не спішить на порятунок. Стихія вирує, тим часом міжнародні організації, звісно ж, стурбовані. Напевно. І чомусь не квапляться з гуманітарними місіями. Та картина, написана 1962 року американським художником Гаррі Андерсоном (1906 – 1996), під назвою «Ісус стукає у вікна ООН», що облетіла мережу, як ніколи актуальна.

Українці їдуть, негайно збирають допомогу. Речі, човни, продукти. Мчать рятувати тих, кого ще можна спасти.

...Вистоїмо, чорт би вас, рашистів, узяв!

■ Завтра зустрінемо разом!

Фото з сімейного архіву Валерія Діброви.

Любов до рідної землі у знаного хлібороба Валерія Діброви – від мами і тата, який пережив Голодомор

Закінчення. Початок на с. 1.

4. Звідки у вас стільки ентузіазму, інтуїції, аби правильно оцінити те, що відбувається навколо, потужну енергії (навіть під час розмови, незважаючи на роки, влюблувався його молодечий темперамент і не-

5. Ваша життєва «швидкість» сприяє вам у житті? По-різному буває. Головне – намагаюся не скати чогось образливого людям, з якими працюю, щоб потім не школувати. Бо навіть коли визнаєш свою помилку, доводиться деякий час приводити себе в рівновагу.

К Ми вже передали на армію більше сорока (!) різних автомобілів. З нашого підприємства, до речі, служить у війську понад 50 чоловік, яким ми виплачуємо середню зарплату, а це майже 550 тисяч гривень щомісячно.

6. Яким був для вас початок повномасштабної війни? 24 лютого телефонний дзвінок зятя зі столицею підняв мене вдома з ліжка. Хоча частково був поінформований, але до кінця не вірив, що також може статися. Шіє 18 лютого планував відправити на білорусь тисячу тонн сої. Всім стояли вагони на завантаженні, але прикордонники пояснили, що туди навіть авто не йдуть. На третій день війни син Віктор, як багатодітний батько, пішов у Польщу, щоб організувати роботу – і ми почали допомагати ЗСУ. На Бучу, Ірпінь, інші міста «йшли» швидкі, рефрижератори для перевезення загиблих, бронежилети, аптечки – те, що найбільш необхідне. Включилися майже всі члени моєї сім'ї і весь трудовий колектив. До слова, ми вже передали на армію більше сорока (!) різних автомобілів.

7. Знайди, що ви потужно підтримуєте 14-ту бригаду... Про обсяги допомоги мені навіть некоректно говорити. 24 лютого, коли приїхав на роботу, відразу почали міркувати, що робити далі. Мобілізація, добровольці – з нашого підприємства, до речі, служить у

війську понад 50 чоловік, яким ми виплачуємо середню зарплату, а це майже 550 тисяч гривень щомісячно.

8. Ця війна багато чого перевелила в душі кожного... У мой теж. Колись ще батько казав, що нам досить легко далися самостійність. І ми добре розуміємо, що якби наші політики ще з 1991 року по-іншому ставилися до наших сусідів – «друзів», то результат не був би таким плачевним. Прибрали лідерами нації – В'ячеслава Чорновола. Тривала війна між політиками, а згодом і з олігархами за розділ влади, сфер впливу та інші. Нам постійно бивали в голові поняття меншоварствт. Проникнення ворожої агентури, російської пропаганди у структури влади, у свідомість людей призвело до того, що маємо зараз. Сьогодні трибає війна не лише росії з Україною чи Європою – відбувається війна свідомості українців. Багато людей настільки зазомовані, що вони не усвідомлюють простоти істини: в Україні має бути все українське. На жаль, у нас є ще багато колаборантів, манкуртів, які

холеру, розумний баланс.

А також завжди поруч найближча, найдорожча і найлюбиміша людина – дружина Валентина, яка, без перебільшення, впливає на мене як фактор стимулу і стимулювання, допомагає тримати мені, як холеру, розумний баланс.

Але якщо ви зустрінете мене, як

окремі з яких живуть поряд. Вони не знають і не хотять знати історії, що спочатку була Україна, Київська Русь, а «тубільці» на болотах хотіли і хочуть все присвоїти собі, нашу ж націю стерти. Тому справжнім українцям доводиться боротися не лише із зовнішнім, а й з внутрішнім ворогом. Війна в мене розбудила ненависть. І адекватну відповідь тишисть.

9. Валерію Григоровичу, які виклики, пов’язані з війною, доводиться долати вам як директору товариства? Щоб допомагати ЗСУ, треба думати про поповнення ресурсу. Зараз це робити досить складно. Ціновий дисбаланс, коли зерно можна продати за суму меншу, ніж вклали в його вирощення, втрати ринків збитку, несприяливі погодні умови, через які залишилися незасіяними більше 3,5 тисяч гектарів, – те, що вибиває аграріїв з колії. Прикро через своїх польських колег-фермерів, які заблокували поставку нашої пшениці. Від того вони не виграли, ціна ще більше обвалилася. А натомість програли ми всі, бо «підсолодили» росії. Про це я відкрито говорив представникам европомісії, які приїхали у «П’ятідні». Зазначав: якщо ми солідарні, то маємо буди единими в усіх сферах – мілітарний, політичний, економічний, суспільний. Наше господарство має непогані запаси, але не знаю, як довго ми на них проприємимося. Одне з пріоритетних завдань сьогодні – зберегти наявний земельний банк, який напічне більше 22 тисяч га, бо це – основа виробництва у сільському господарстві.

10. Найважливіша подія року... Будівництво елеватора по тутністю 30 тисяч тонн у Ягодині, поблизу міжнародного автомобільного переходу. Ми там викупили земельну ділянку, побудували півтора кілометра европейської колії, прибрали тепловоз для неї та проклали півтора кілометра широкої колії. Хоч багато біорічних перепон довелося долати, тепер ми можливість перевалювати з широкої колії на вузьку до одного мільйона тонн продукції. Ця інвестиція – май-

8. Ця війна багато чого перевелила в душі кожного... На мой теж. Колись ще батько казав, що нам досить легко далися самостійність. І ми добре розуміємо, що якби наші політики ще з 1991 року по-іншому ставилися до наших сусідів – «друзів», то результат не був би таким плачевним. Прибрали лідерами нації – В'ячеслава Чорновола. Тривала війна між політиками, а згодом і з олігархами за розділ влади, сфер впливу та інші. Нам постійно бивали в голові поняття меншоварствт. Проникнення ворожої агентури, російської пропаганди у структури влади, у свідомість людей призвело до того, що маємо зараз. Сьогодні трибає війна не лише росії з Україною чи Європою – відбувається війна свідомості українців. Багато людей настільки зазомовані, що вони не усвідомлюють простоти істини: в Україні має бути все українське. На жаль, у нас є ще багато колаборантів, манкуртів, які

9. Як Валерій Діброва відзначатиме ювілей? Таких форматів, які проходять, не буде. В колі родини і найближчих друзів, яких уже залишилося небагато. Без музики і пісень.

10. Ваше побажання читачам газети «Волинь»... Вірити в Переґому – їти до неї. Збережмо Україну, збережемо націю – і все у нас буде гаразд.

11. Кажуть життя прожити – не поле переїти... Життя – ця постійна боротьба, навіть із самим собою, вимірюється не роками, а темпом і насиченістю подіями, яких, більш чи менш знакових, було чимало. Мої роки – мое багатство, але

12. Чим найбільше пишаєтесь? Дітmi – донькою і двома синами, які виростили достойними людьми, патріотами, та їхніми сім'ями. У них впевнений – і це найбільше тишисть.

13. Як би ви доповнили вислів: «Кожен повинен збудувати будинок, посадити садок, виростити сина»... Завжди залишається людиною. Сповідюю правило: «Маєш сам – поділся з іншим».

14. От таким, як ви, місце у Верховній Раді... Йти в політику і бути в когось на побігеньках, виконувати чіткі забаганки – це не для мене. Мені важливо завжди висловлювати власну думку, тому некомфортно було з маті імперативний мандат. Не з такими інституціями і не з таким політичним істеблішментом я би хотів працювати. А поки що це змінити не те що важко, а практично нереально.

15. Якіх рис не сприймаєте в людях? Не терплю брехні, ліні і слабкості духу.

16. Які з нагород для вас найцінніші? Кожна з них – співзвучна на певному часовому виміру й колись була дорога. Зараз вони відійшли на задній план. Зворушеній був до глибини душі, коли торік у Міністерстві оборони отримав з рук міністра Резниковим медаль за сприяття військовій та підприємницькій діяльності. Зокрема, якісь міжнародні відзнаки, які щораз встановлювали з 1911 року. Із точки зору сьогодення це привабило б туристів у населений пункт, перша згадка про який датується 1434 роком

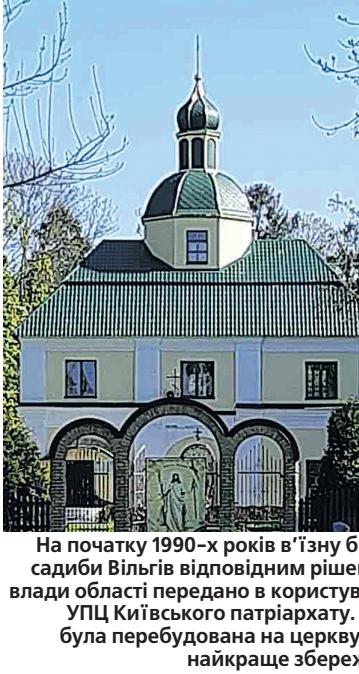
■ Побачення з Волинню

Поки гості Голоб милуються голубим двоповерховим будинком, порятунку потребує тутешній палац Вільгів

«Три цінні скульптури, встановлені в 1711 році: Пресвята Діва Марія, Святий Антоній Падуанський та Святий Іоан Непомуцький. Ці об'єкти потребують реставрації.»

На початку 1990-х років в ім'я браму садиби Вільгів відповідним рішенням влади області передано в користування УПЦ Кіївського патріархату. Вона була передбачена на церкви, тож найкраща була збережена.

ті. Тож при зустрічі заступник голови Наталія Борисюк, яка згідно з службовими обов'язками відповідає за збереження культурного спадщини на території громади, сказала:

– Так, торік восени, вже в період воєнного стану, ми з представницями польської сторони оглядали скульптури, зокрема, стосовно того, наскільки штукатурка на постаментах автентична. Але після проекту на реставрацію не бачили жодної угоди не підписували. Будь-які роботи можуть проводитися, якщо є проектно-кошторисна документація, ії нема. Однозначно, що скульптури потрібно зберегти. І ми це по можливості робимо. Торік територія, де вони стоять (це – колишня Ринкова площа), була відкрита для відвідувачів. Є ще одна пам'ятка архітектури на вулиці Шевченка, котра розташована у приватному дворі. У реєстрі всі ці пам'ятки значаться як «копії з скульптурою».

Пам'ятки архітектури, які знаходяться на території громади, вона ж повинна їх утримувати, вживати заходів, щоб вони не руинувалися, робити косметичний ремонт. А ось стосовно реставраційних робіт, то спочатку потрібно провести відповідні дослідження. Це має бути під经贸ченою проектом, запланованою відповідно до погодження. Ідея є, що пам'ятка архітектури на вулиці Шевченка, котра розташована у приватному дворі, має реалізувати на Волині).

Звичайно, я не сподівалася, що вже почались якісь роботи, але думаю, що у селищній раді дізнаюся про деталі цього проекту. Тим часом по плані інституту «Полоніка» має реалізувати на Волині).

Звичайно, я не сподівалася, що вже почались якісь роботи, але думаю, що у селищній раді дізнаюся про деталі цього проекту. Тим часом по плані інституту «Полоніка» тут дізналися з повідомлення в інтернеті.

Закінчення на с. 8

■ Пульс тижня

Пішла з ножем на матір

За скоєне зловмисниці загрожує до 15 років позбавлення волі

Оксана СКРИПАЛЬ

9 червня надвечір між 57-річною жителькою села Городок Рівненського району та її дочкою, яка перебувала у стані алкогольного сп'яніння, виник конфлікт щодо побутових питань. Сварка тривала недовго і 30-літня дочка двічі вдарила матір ножем у груди.

Після скоєного зловмисниця втекла з місця події. Втім, через кілька годин її затримали поліцейські на одній із вулиць в обласному центрі, слідчі повідомили їй про підоозу у вчиненні замаху на умисне вбивство.

Потерпілу госпіталізували до лікарні із проникаючим пораненням грудної клітки та гемотораксом. Наразі загрози її життю немає. ■

Поїв риби – і ледь не помер

На Рівненщині зареєстровано перший у поточному році лабораторно підтверджений випадок ботулізму

Інна НОВИК

Пациєнт – мешканець Малолюбашанської територіальної громади. Відомо, що чоловік вживав сиру річкову рибу.

У Рівненському обласному центрі контролю та профілактики хвороб на голодують, що потенційно інфікованим може бути будь-який продукт, забруднений ґрунтом (найчастіше – м'ясні або рибні продукти домашнього консервування, які були погано вимиті, неправильно/недостатньо термічно оброблені, транспортувалися або зберігалися неналежним чином), а також в'ялені, копчені, солені риби.

У випадку появи таких клінічних проявів ботулізму, як порушення зору (двоїння або туман в очах), невиразність мовлення, ослаблення ковтального рефлексу, відчувається сухості в роті, нудота, м'язова слабкість, необхідно негайно звернутися по медичну допомогу. ■

Приїхав у кіно та загубився

У Луцьку патрульні допомогли 11-річному хлопчикові знайти рідних

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Про дитину, яка загубилася, інспекторам повідомили небайдужі громадяни. Поліцейські на вулиці Конякіна знайшли школяра з Олики. Він приїхав в обласний центр із 21-річним братом та його другом, щоб відвідати кінотеатр. Після сеансу усі троє сіли в міську маршрутку, щоб дістатися до автостанції, однак хлопчик пропустив потрібну зупинку, вийшов пізніше і не зізнав, що робити. З собою він навіть не мав мобільного, а номерів телефону близьких не пам'ятав.

Патрульним вдалося встановити контактний номер старшого брата, той саме займався пошуками молодшого. Тож невдовзі рідні люди зустрілися. ■

Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

Відтепер 8 травня – офіційний вихідний в Україні. Президент Зеленський підписав закон (№ 9278) про встановлення 8 травня Днем пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років.

У віці 86 років помер колишній прем'єр-міністр Італії Сільвіо Берлусконі. Через дружбу з путінським і відівдування тимчасово окупованого Криму він був персоною нон грата («небажаною персоною») в Україні.

Наши військові спростували заяву росіян про нібито знищенні українського танка за допомогою дрона-камікадзе «ланцет». Насправді окупанти поцілили у дерев'яний макет. Про це інформує підрозділ К2 54-ї окремої механізованої бригади.

У Всіхсвятській церкві Києво-Печерської лаври з нагоди 325-річчя її освячення відбувся молебень рідною мовою за гетьмана Івана Мазепу, коштом якого храм було побудовано. Виконувач об'язків намісника Свято-Успенської Києво-Печерської лаври архімандрит Авраамій підкреслив, що молебень за Мазепу є історичною для лаври подією.

■ Побачення з Волинню

Поки гості Голоб милуються голубим двоповерховим будинком, порятунку потребує тутешній палац Вільгів

Закінчення. Початок на с. 7

Катерина ЗУБЧУК

А ось про ще одну пам'ятку архітектури національного значення – залишки садиби Вільгів – Наталія Борисовна розповіла:

– На початку 1990-х років в'їзну браму садиби Вільгів відповідним рішенням влади області передано в користування УПЦ, Київського патріархату. Вона була перебудована на церкву, тож найкраще збережена. Щодо іншого приміщення, то два роки тому я зверталася в Міністерство культури України з тим, аби погодити ремонтні роботи, оскільки пам'ятка була в аварійному стані й могла когось привалити. А ще довго тривало листування з приводу того, як нам садибу Вільгів узяти на баланс громади. І лише в цьому році нарешті оформлено право власності. Але за цей час будівля зазнала ще більшого руйнування – вже й даху нема.

«НАВІТЬ ЯКБИ ЗАЛИШИВСЯ ОДИН ФУНДАМЕНТ СТАРОВИННОЇ СПОРУДИ, ТО ЙОГО ТРЕБА БУЛО БЫ ПРИНАЙМІ ЗАКОНСЕРВУВАТИ Й ЗБЕРЕГТИ»

Дехто скептично ставиться до того, що зруйнований двоповерховий будинок із колонами, який сьогодні вже без даху, вікон і дверей, називають колишнім палацом Вільгів. Мовляв, це руїни радянської споруди на фундаментах концертного залу Вільгів, а сам палац, зведений у 1711 році, був знищений пожежею у XIX столітті й більше не відбудовувався. І справді, коли ми прийшли сюди із менеджером із проектів Голобської селищної ради Юлією Франчук, яка взялася показати мені архітектурні пам'ятки Голоб, зокрема цю, на очі потрапляла облицювальна плитка радянських часів. Але пані Юлія каже, що навіть якби залишився один

Юлія Франчук пам'ятає цей двоповерховий будинок із колонами ще у кращому стані.

Ось такий вигляд має сьогодні пам'ятка архітектури – садиба Вільгів.

«РУЙНУВАННЯ САДИБИ ВІЛЬГІВ ПОЧАЛОСЯ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ЗВІДСІ БУВ ПЕРЕВЕДЕНИЙ В ІНШЕ, З КРАЩИМИ УМОВАМИ, ПРИМІЩЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ БУДИНОК-ІНТЕРНАТ.»

фундамент старовинної споруди, то його треба було б принаймі законсервувати й зберегти. Вона пам'ятає цей двоповерховий будинок із колонами у кращому стані (руйнування садиби Вільгів почалося після того, як звідси був переведений в інше, з кращими умовами, приміщення спеціалізований будинок-інтернат).

– Стан цієї пам'ятки архітектури, як і старовинного парку, в якому вона розташована, – каже фахівець селищної ради, – це те, до чого не байдужі місцева влада, самі

голобчани. Тому при кожній нагоді стараємося брати участь у конкурсах проектів, аби залучити кошти на їхнє збереження. І в 2016 році в рамках програми «Україна – Польща – Білорусь» подавали проект щодо відновлення палацу Вільгів. На жаль, тоді грант не вигралі. Може, через те, що в нас ще не було досвіду в цій справі, а оскільки йшлося про європейські кошти, то організаторам важливо було знати, чи зможемо їх правильно використати. Та й тоді на цю архітектурну пам'ятку громада не мала права власності. Сьогодні ситуація інша – ми вже плануємо й бачимо реально, що можна зробити своїми силами, а що – на залучені кошти. Може, вдастся виграти якийсь грант, щоб таки зберегти пам'ятку. Я схильна до того, що на сьогодні залишки будівлі треба уbezпечити (десь підмурувати, дах перекрити) й законсервувати.

...На все це потрібні кошти. І коли при зустрічі із селищним

Сергій Гарбарук: «Не хочу списувати все на війну, але ми розуміємо, що поки вона йде – є інші пріоритети. Волонтеримо, допомагаємо нашим захисникам».

головою Сергієм Гарбаруком мова зайдла про те, що б йому хотілося зробити для рідних Голоб, якби були великі гроші, Сергій Володимирович сказав:

– Маючи кошти і, додам, хороших фахівців, насамперед треба було б зробити якісні дороги, щоб до об'єктів культурної спадщини можна було комфортно доїхати. І, звичайно, зберегти садибу Вільгів, законсервувавши її. Дивлюсь реально на ситуацію (а точніше – на селищний бюджет) і розумію, що про відновлення її вже не йдеться, бо на це потрібні не тисячі, а мільйони. Якщо поляки допоможуть із реставрацією скульптур, встановлених на початку XVIII століття, про що вони заявили, то будемо вдячні за підставлене плече (думаю, нас невдовзі ознайомлять із цим проектом, який, як зазначено, має бути реалізований у цьому році).

А ще болючим питанням є стан нашого старовинного парку. Хотілося б, аби тут були пішохідні й велодоріжки, гарне освітлення, сцена з майданчиком, де можна було б проводити різні заходи. А для цього сам парк треба прорідити, очистити від чагарників. Не хочу списувати все на війну, але всі ми розуміємо, що поки вона йде – є інші пріоритети. Волонтеримо, допомагаємо нашим захисникам, аби наблизити Перемогу. ■

Більше фото – на сайті volyn.com.ua

Bітаємо!

13 червня відсвяткував день народження житель села Одеради Луцького району

Олександр Серафимович НЕЧИПОРУК.

Радіє вся родина у цю дніну,

Бажає щастя й просить у святкову

мить:

«Присядьте, тату, хоч би на хвилину...»

Він не присяде – все кудись спішить.

А тут присів на лаві біля хати

І дивиться в небесну далечину.

Задумався, бо є про що згадати,

Немало пережито і знає, що по чім.

Усе кругом: і хата, і господа –

То праця рук невтомних, золотих.

Трудився він в колгоспі, в полі й на городі –

Все для дружини і дітей своїх.

Хай Бог благословить вас, любий тату,

І Мати Божа вас оберіга,

Здоров'я, щастя поси-

лають

На многій і мирній літі.

З любов'ю і повагою

дружина, діти, внучки і правнучки.

Підписуйтесь на Telegram-канал Volyn nova

Відтепер 8 травня – офіційний вихідний в Україні. Президент Зеленський підписав закон (№ 9278) про встановлення 8 травня Днем пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років.

У віці 86 років помер колишній прем'єр-міністр Італії Сільвіо Берлусконі. Через дружбу з путінським і відівдування тимчасово окупованого Криму він був персоною нон грата («небажаною персоною») в Україні.

Наши військові спростували заяву росіян про нібито знищенні українського танка за допомогою дрона-камікадзе «ланцет». Насправді окупанти поцілили у дерев'яний макет. Медики кажуть, що він – у задовільному стані. Іншого потерпілого, якому 33 роки, відпустили додому. ■

інтервалом у 30 хвилин людей вдається дістати живими. Постраждалих передали медикам.

Для порятунку було залучено 4 одиниці техніки та 20 представників особового складу ДСНС.

18-літній хлопець, який годину провів під землею, на час написання матеріалу перебував у лікарні.

Медики кажуть, що він – у задовільному стані. Іншого потерпілого, якому 33 роки, відпустили додому. ■

Хай Бог благословить вас, любий тату, і Мати Божа вас оберіга, Здоров'я, щастя посилають

На многій і мирній літі.

■ Слово - зброя!

Митрополит Михаїл закликає боротися з англомовними вивісками

Архієрей переконаний, що, українізовуючи церковне життя, ПЦУ не може стояти останньою і всіх інших сфер

Антон КАРАСЬ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл (на фото) звернувся до влади та громадськості через небезпеку англізації нашого життєвого простору.

Владику турбує за- силля англійських вивісок із написами лише лати- ницею. Він каже, що це пряме порушення Закону України «Про забезпечен- ня функціонування україн- скої мови як державної», у якому сказано, що така інформація повинна по- даватися державною мо- вою «і може дублюватися іншими мовами».

Як констатує митро- полит, останнім часом стало також дуже модним замість українських слів вживати англійські, і робити це «без пуття і без міри». «Вже дедалі ча- стіше чуємо й читаємо: не «за- ходи», а «івен- ти», не «прихи- сток», а «шелтер», не «вміст», а «контент» і т. д.

«Це пряме порушення закону!»

НЕГАЙНО ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ І ПОВІДО-
МЕ ПРО СУМУ ВАШОГО ПРИЗУ!**
0-800-21-45-37

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних
і мобільних телефонів у межах України
(понеділок – субота з 09:00 до 19:00)

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

Потрібні доглядальниці за людьми поважного віку.
Проживання, харчування, доїзд безплатні.
3/п 25000 грн. Вимоги: бажання працевласти.
Тел.: 0673324664 (вайбер), 0501984542.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення
(туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

■ Особливий випадок

Лікування інсульту має покриватися Програмою медичних гарантій.

Лікарня повернула пацієнту 37 тисяч гривень «благодійних внесоків»

Ковельчанина Ігоря Шацького госпіталізували з інсультом

Ірина ПРИХОДЬКО

«**Ш**видка» доста- вила чоловіка до центральної районної лікарні. Там хворому ввели дві ін'єк- ції, й стан чоловіка стабілізувався. За це його дружину пані Ларису попро- сили сплатити до каси «благодійний внесок» – 34 тисячі гривень. Жінка роз- повіла, що, пере-

Пані Ларису попросили сплатити до каси «благодійний внесок».

казавши цю суму, вона була змуше- на її додатково доплатити 3 тисячі гривень за послуги, які призначив лікар.

Згодом роди- на дізналася, що лікування інсульту має покриватися Програмою ме- дичних гарантій, і пані Лариса за- телефонувала на

«гарячу» лінію На- циональної служби здоров'я України. Отримавши скаргу, НСЗУ звернулася до медзакладу. У результаті лікарня повернула пацієнту понад 37 тисяч гривень неправомірно взяті за лікування гострого порушення мозкового кро- вообігу.

Генеральний директор територі- ального медоб'єднання Валентин Вітер підтвердив факт повернення коштів і повідомив, що нині у лікарні триває внутрішнє розслідування. ■

Середня зарплата в Україні становить близько 16,5 тис. грн.
З початку війни 40% наших співвітчизників відчули зниження рівня доходів, у 15% – зарплати не змінились, а ще в 5% вони зросли.

Увага! Нова акція* – країни Європи!
ПРИЗОВИЙ ФОНД

355 000 ГРН**

Biggadуйте, телефонуйте, перемагайте, тому що ЦЕ РЕАЛЬНО!

Знайдіть 5 назв
країн Європи
(одну ми вже знайшли
для Вас) та миттєво
отримайте приз!

ГАРАНТИЯ
355 000
ГРИВЕНЬ

Пропонує Вам взяти участь в акції* 2023 року та отримати цінний приз на суму 355 000 грн, зокрема, головний приз – 267 000 грн. Вручення цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами марке- тингової акції**.

Фінансовий менеджер

**ВРУЧЕННЯ
ГАРАНТОВАНО!**

КОД УЧАСТІ:
263764

*Мається на увазі маркетингова акція. **Маркетингова акція проводиться з 19.12.2022 р. по 26.12.2023 р. на всій території України, крім територій, які є зонами військової агресії та деяких окремих територій. Результат маркетингової акції буде визначено 26.12.2023 р. в м. Київ. Детальні про умови маркетингової акції та місце її проведення Ви дізнаєтесь з окремого листа. Призовий фонд маркетингової акції становить 355 000 гривень. Дані маркетингової акції не є розіграєм, потрібно, щоб учасник отримав приз, згідно з умовами маркетингової акції. Відповідно до умов маркетингової акції, клієнт діє згоду на подальше використання компанією та партнерами його персональної інформації. 14-денною термін – орієнтовний термін отримання клієнтом товарного каталогу і набору документів інформаційного характеру для подальшої участі в маркетинговій акції. Телефон для довідок: (044) 363-96-25 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. ***За умови замовлення товарів з каталогу.

© ТОВ «Мультишанс», а/с №32, м. Київ, 03300. 2023 р. 5A_CNT_CC_VOLYN_140623

ПП БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом.
17, 24 червня
ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

ніл. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Пульс тижня

На Хрінницькому водосховищі втонув рибалка

Рятувальники з водолазами підняли тіло потопельника

Оксана СКРИПАЛЬ

11 червня на спецлінію «101» надійшло повідомлення про зникнення чоловіка посеред Хрінницького водосховища біля села Товпижин Дубенського району. За словами очевидців, через сильний вітер та хвили він не зміг самостійно дістатися човном до берега. Йому на допомогу виїхав інший рибалка, та, намагаючись з'єднатися із плаваць- собом, чоловік опинився під водою.

Водолази та рятувальники за допомогою катера UMS 600 проводили на місці події пошукові роботи. Спочатку виявили човен та рибальське знаряддя, а згодом приблизно за сто метрів від берега знайшли тіло зниклого, підняли його на берег та передали працівникам поліції.

Потопельником виявився житель Львівщини 1968 року народження, який приїхав на водосховище порибалити. ■

У ДТП розбилися 20-річний водій та 18-літня пасажирка

Летальна автотроща сталася біля селища Голоби на Ковельщині

Олена КУЧМА

З даними поліції, хлопець не впався з керуванням, з'їхав у кювет і влетів у дерево. Молодий волинянин загинув миттєво, його знайому Софію Силук, яка перебувала в авто, госпіталізували у важкому стані. Рідна сестра потерпілої Оксана Семенюк, яка збирала у соцмережах гроші на лікування, повідомляла, що Софія перебуває у комі 2-го ступеня, необхідні донори крові. На жаль, врятувати дівчину не вдалося, вона померла у лікарні. Софія Силук була студенткою 4 курсу музичного відділення Луцького педколеджу. Невдовзі вона мала складати державний екзамен. ■

П'яний чоловік вкрав велосипед у дитини

Інцидент трапився у Ковелі на бульварі Лесі Українки

Сергій ВІШЕНЬКА

До місцевої жительки та її 10-річного сина підійшов нетверезий незнайомець і відбрав ровер дитини. Не зважаючи на зауваження мами, чоловік сів на двоколісний та поїхав. Утім, жінка змогла наздогнати зловмисника й забрати велосипед. Попри це крадій не полишив спроб заволодіти чужим транспортом й поцупив ровер жінки, який вона припаркувала поруч. Волинянці знову вдалося повернути своє майно. На цей раз зловмисник утік. Невдовзі його затримали правоохоронці. Поліції він пояснив, що вчинив крадіжки, бо хотів якомога швидше потрапити додому. ■

ОГОЛОШЕННЯ

Загублену печатку Адвокатського об'єднання «Правова допомога № 1» (ідентифікаційний код юридичної особи 44156138) та всі документи, які скріплени даною печаткою в період до 31.05.2023 року, вважати недійсними.

Загублене свідоцтво про реєстрацію машини (комбайн зернозбиральний CLAS LEXION 480, 2004 р.в., заводський номер 54601057) серії ЕЕ № 118170 від 01.02.2018 р., яке видане на ПП «ТЕХА-ГРОТРАНС», вважати недійсним.

Загублену карту водія № UAD0000003FR1000, активну до 03.07.2023 року, вважати недійсною.

■ Увага, конкурс!

А що ж нині заховали журналисти?

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаемо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ З СЕКРЕТОМ» – 19 (2023)

Перетворіть шляхом зміни почерговості букв слово «*tusnia*» на інше, яким в українській характеризують те, коли нарешті «стрілися двоє». Якщо це зробите, знайдете вдома сучасний предмет, який ми сьогодні заховали. Його «дід» ще й досі часто трапляється в Україні. Також у нас він пов'язаний із «носієм булави» і номером 79, на сучасній росії – з дефіцитом, а в світі історично – з корками і особливим головним убором. А ще заміною місяця і зірки на символ кохання.

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 22 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Хто саме розглізував у попередньому запитанні... **голку**, а також яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 17 турів – читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайди на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Редакційний щоденник

Фото із сайту ukr.net.

На 12 червня 2023 року внаслідок підливу російськими окупантами Каховської ГЕС зниклими безвісти вважаються 42 людини, загинули вже 10 осіб. Евакуйовано 3725 постраждалих. На Херсонщині залишаються підтопленими 46 населених пунктів (32 – на підконтрольній території, 14 – на тимчасово окупованій), у Миколаївській області підтоплено 31 населений пункт.

«Нам відкрили філіал потопу... Чому, світе, знову ти мовчиш?»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу письменниця, поетеса, кандидат філологічних наук, номінантка Книги рекордів України за літературні твори, дописувачка газети «Волинь» Олександра ГАНДЗЮК

«НЕ ВДЕРЖАЛА, В ВОДУ УПУСТИЛА, ВПАЛА З ДАХУ З НИМИ І САМА...»

В Олешках потонула молода мама з двома грудними близнятами. Не втрималася на даху...

Ворогом затоплені Олешки... Над людьми знущаються кати... Мати бродить по підводних стежках, щоб своїх близнятів знайти.

Смерть раптово глянула у вічі, Як забрала спека рештки сил. В очах – слози, переляк і відчай, Що востаннє бачать неба синь.

Лиш недавно діток народила, Але щастя дати не змогла, Не вдержала, в воду упустила, Впала з даху з ними і сама.

Їх тримала, та затерпли руки, Діточки заходились плачем. Налетіли смерті чорні круки І накрили водяним плащем.

Тому й бродить по підводних стежках День і ніч. Із вечора до рання. Ворогом затоплені Олешки... Мати ця – не перша й не остання.

«Я НЕ ПОКИНУ ЇЇ»

Чоловік залишився чекати смерті поруч із прикутою до ліжка дружиною, написавши синові: «Я її не кину». Потім зв'язок зник (Гола Пристань)

Води рвонули з глибин, Смерть притягли на собі.

В месенджер дивиться син: «Я не покину її».

Батько йому написав: «Маму лишити – несила. Довго її доглядав: Та вже давно не ходила.

Я б врятуватись зумів. Й лиxo оце пережити. Але без неї б не вмів Ані секунди прожити.

А без любові життя Зовсім не має ціни. Разом підем в небуття. А ти нас обох пом'яни.

Швидко прибуде вода. Тож говорить не з руки. Ще й батарея сіда...». Дзвонить – короткі гудки.

Всім так любить не дано, щоб разом смерті дісталися. Жаль, це – не кадр із кіно. Це в Голій Пристані сталося.

Жаль, це – не кадр із кіно. Це в Голій Пристані сталося.

«ЧЕРЕЗ МІСЯЦЬ ВІК ХРИСТА МОГЛА Б ВІДЗНАЧАТИ...»

На Херсонщині окупанти вбили вагітну жінку: вона рятувала бабусю з дідусям

Через місяць вік Христа Могла б відзначати. Мила жіночка й проста. Ще й майбутня мати.

Та бабусю з дідусям Врятувати хотіла. Ворог поливав свинцем, щоб відбити крила.

Жаль, що куля швидше мчить, Ніж мале суденце. Щоб в бігу навік спинить, Пробиває серце.

І полинула душа З човника до Раю. Бог на небі утіша. Сльози витирає.

Але жінці ласка ця Не допомагає. Про бабусю й дідуся Хто ж тепер подбає? ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 30 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 30 грн + 10 (за сайт). Оплата у відділеннях ПриватБанку.

Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у с. Озеро Луцького району приватизована земельна ділянка (0,10 га) під забудову. Тел. 068 19 17 191.
- Продається земельна ділянка (0,40 га) під забудову, є світло (с. Поворськ Ковельського району, вул. Лесі Українки, 4). Тел. 050 99 27 411.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0,25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.
- Терміново і недорого продається у с. Колодеже колишнього Горохівського району житловий будинок з надвірними спорудами. € 0,70 га землі, садок. Ходить 2 рази на день автобус Луцьк-Жабче. Тел. 066 42 01 792.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам запчастини для роторних косарок. Тел. 050 71 39 097.

РІЗНЕ

- Куплю гідрравлічний візок (роклу) на запчастини. Тел. 050 25 35 255.
- Продам металочерепицю (220 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/кв. м), некондицію (160 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані

(твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чернозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чернозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рей-

ки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продам молоду кізочку (5 міс.) від молочної кози. Тел. 095 67 72 105.
- Продам молоду дійну козу. Тел. 098 09 71 032.
- Терміново продам молоду дійну корову. Тел. 068 514 34 90.
- Продам коня (8 років). Тел. 063 98 60 670.
- Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене свідоцтво про реєстрацію машини (трактор колісний JOHN DEERE 2140, 1987р.в., зав. номер 539991L) серії ОМ № 198851 від 30.09.2022 р., видане на ім'я Хомуда Василь Іванович, вважати недійсним.
- Загублене службове посвідчення серії ЗХ № 025, видане Західним міжрегіональним управлінням Державної служби з питань праці 23.01.2023 р. на ім'я Шкіль Богдан Олександрович, вважати недійсним.

■ Футбол

«Я вважаю, що ми могли забивати навіть більше»

Так заявив після матчу зі збірною Німеччини – свого стартового поєдинку на посту головного тренера національної збірної України – Сергій Ребров. «Синьо-жовті» ледь сенсаційно не виграли в чотириразових чемпіонів світу, ведучи по ходу гри – 1:3, але втратили перемогу на останній хвилині основного часу, пропустивши гол з пенальті.

Петро ПАС

Футбол. Товарицький матч. Німеччина – Україна – 3:3 (1:0 – Фюлькруг, 6 хв; 1:1 – Циганков, 18; 1:2 – Рюдігер, автогол, 23; 1:3 – Циганков, 56; 2:3 – Гаверц, 83; 3:3 – Кімміх, 90, з пенальті). **Склад збірної України:** Трубін, Тимчик, Забарний, Матвієнко, Миколенко (Соболь, 78), Циганков (Зубков, 71), Степаненко (Ігнатенко, 64), Судаков, Мудрик (Піхальонок, 78), Ярмоленко (Маліновський, 64), Довбик (Ванат, 64).

Запасні: Бущан, Лунін, Сваток, Бондар, Сидорчук, Конопля.

Попереджений: Маліновський (90).

У цій грі починалось усе дуже важко – вже на 2-й хвилині Ніклас Фюлькруг міг забивати у наші ворота після грубезної обрізки Михайла Мудрика, але не влучив зі зручної позиції у рамку воріт. Проте на 6-й хвилині господарі нам не пробачили – і повели в рахунку після удару Маріуса Вольфа та рикошету від Фюлькруга. Але на 18-й хвилині Віктор Циганков після пасу Олександра Тимчика зрівняв рахунок, а на 23-й Україна взагалі вийшла вперед – знову Тимчик асуствував, Мудрик пробив і від Антоніо Рюдігера м'яч залетів у сітку.

На початку другого тайму Артем Довбик підловив захисника на помилці та асуствував Віктору Циганкову. Однак втримати перевагу Україні не вдалось. Кай Хаверц спочатку скротив відставання, а потім на 90+1-й заробив пенальті, який реалізував Йозуа Кімміх. Тож нічия 3:3, як і в 2011-му.

Найближчі матчі збірної України у відборі до Євро-2024: проти Північної Македонії (16 червня) і Мальти (19 червня).

– 3:3 – це успіх з Німеччиною? Чи ми все ж втратили перемогу? – запитали після фінального свистка в Сергія Реброва.

– Ви себе запитайте – це успіх чи ні у контролльному матчі? Я вважаю, що ми достатньо створили моментів і могли забивати навіть більше.

– Яким для вас вийшов цей дебют?

– Я вдячний гравцям, а також уболівальникам. Ми відчували їхню підтримку, це було важливо. Ми чули і підтримку для ЗСУ, і підтримуємо це. І ми

вдячні Німеччині, що вони запропонували зіграти, за підтримку нашої країни у війні з агресором. Для мене особисто це перший матч. Я радий, що хлопці серйозно поставилися до гри і ми показали гідний результат.

Тим часом українські уболівальники обрали найкращого гравця поєдинку з Німеччиною – «Левом матчу» став 25-річний півзахисник іспанської «Жирони» Віктор Циганков, який відзначився дублем.

Наступний поєдинок команда Сергія Реброва проведе зі збірною Північної Македонії у кваліфікації Чемпіонату Європи-2024. Зустріч відбудеться у Скоп'є 16 червня о 21:45. Після цього – 19 червня – гриміте проти Мальти (19:00). Всі ігри транслюватимемо в прямому ефірі «Суспільне». ■

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ С ВІДБОРУ ДО ЄВРО-2024:

M	Збірна	I	V	H	P	M	0
1	Англія	2	2	0	0	4:1	6
2	Італія	2	1	0	1	3:2	3
3	Пн. Македонія	1	1	0	0	2:1	3
4	УКРАЇНА	1	0	0	1	0:2	0
5	Мальта	2	0	0	2	1:4	0

Фінал Ліги чемпіонів-2023. «Манчестер Сіті» (Англія) – «Інтер» (Італія) – 1:0.

Фінал Ліги конференцій-2023. «Фіорентіна» (Італія) – «Вест Гем» (Англія) – 1:2.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВІДВАДЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2. **E-mail**: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з авторами та постачанням їх відповідної форми. Передача або видавання в будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова», чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуальні», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція не відповідає. Редакція залишає за собою право відмовити в публікації рекламних матеріалів, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завадити школі виданню.

Фінал Ліги чемпіонів-2023. «Манчестер Сіті» (Англія) – «Інтер» (Італія) – 1:0.

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за выпуск ЗГОРАНЦЕВ Олександр Олександрович

■ Наші господарі

У горохівських фермерів квочка замінила маму кошенятам

Ольга Пилип'юк живе у Марковичах Луцького району. Ця неймовірно привітна жінка з тих берегинь хліборобського роду, з якою хочеться несکінчено розмовляти про життя в селі

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

ПИЛИП'ЮКИ – ПЕРШІ ФЕРМЕРИ В СЕЛІ І В РАЙОНІ

Господинею їй хотілося почуватися змалку: щоб були і грядки, і садок, і поле, а у дворі – всяка живність. На своїй журналістській дорозі я вже зустрічалася з Ольгою Іванівною. І цього разу про себе відзначаю, що крізь роки слово «робота» з її вуст не перестає звучати шанобливо, а розповіді про рідне село

Мілка дякує господині за своє спасіння смачним молоком.

– Як у селі жити, треба все любити – тоді й земля буде родити, і худоба та птаство вестиметься, – переповідає повагом головну науку своїх сільських університетів геройня цієї публікації, яна за професією зоотехнік.

настільки зворушливі, ніби й не втомлюється вона, працюючи з рання до смеркання на чималому обійті, а той забудований хазяйськими спорудами, заквітчаний клумбами й садком клаптик земельки – найрідніший, і його вона не проміняє навіть на найщасливіші країни світу.

Тут Ольга Іванівна і її чоловік Роман хаяжують уже 30 літ. Батько Романа Вікторович Пилип'юк (на жаль, помер шість років тому) свого часу став фермером, першим у селі й одним із перших у Горохівському районі. Його дітище тепер називається СФГ «Пилип'юк Р. В.», а син-фермер обробляє 44 гектари землі, 23 з яких орендує в односельців.

Господарський двір пані Ольги жартома і всерйоз називає своїми володіннями. Забачивши її, здалеку подають голоси три кози й шестero козенят, різне птаство. Чоловік неабияк захоплюється полюванням і просто любить собак, тож один за одним у дворі з'явилася лайки Барс, Лис, Музя, Пірат, Дзин Лін, гончак Патрон, а віднедавна – поки що кумедний вівчарик Сікі.

«ЧУЖИХ ДІТЕЙ НАВІТЬ У ТВАРИН НЕ БУВАЄ»

Пилип'юки мешкають на окраїні села, тож до їхнього двору не від добrego життя приблизилася три кішки й привели вісъмох кошенят. Пані Ольга не сміє позбутися такого чималого сімейства, а воно, відчуваючи її доброту, аж зазирає в очі й навіть змушує приемно дивуватися.

Усміхаючись, жінка ділиться міліми домашніми історіями. Цієї весни одна з її кицюнь зі своїми новонародженими оселилася в сіні неподалік від квочки, яка терпеливо висиджувала курча-

ток. Доки мами не було, котенята (не знати як) перекочували під курку. Квочка ширше розгорнула крила, аби загріти малята сусідки. Мовляв, чужих дітей не буває, а вони, відчувши тепло і любов, стали до сміху кумедно шукати у пір'ї те місце, звідкіля у їхньої матусі тече молоко. **До слова, міле відео цієї ідилії пані Ольга надіслала читачам «Волині» – переглянути його можна за цим QR-кодом.**

А нещодавно неподалік сільського ставка пані Ользі дорогу переповзла черепаха. Її Ольга Іванівна теж зробила геройне свого відеосюжету. З нього очевидно, що рептилія, побачивши людей, розтривожилася. Виглянула з-під панцира аж на зелені трави. Пан Володимир, двоюрідний брат чоловіка Ольги Іванівни, який зупинив свій автомобіль, аби не наїхати на екзотичну «пішохідку», відніш її більче до води. До речі, черепахи на Горохівщині людям стрічаються все частіше. Дехто каже, що відомий цього благодатного краю стають батьківщиною черепашників сімейств.

«УСЕ БУЛО Й БУДЕ В НАШІЙ УКРАЇНІ, ТІЛЬКИ Б НАСТАВ МИР»

– Як у селі жити, треба все любити – тоді й земля буде родити, і худоба та птаство вестиметься, – переповідає повагом головну науку своїх сільських університетів геройня цієї публікації, яна за професією зоотехнік.

Було, вона давала раду трьом коровам. П'ять літ тому через важку травму не могла тримати годувальниць, та минулоріч не встояла перед проханням учительки-пенсіонерки з Пірванча

– Ось це мене й лякає.

– Пам'ятаєш, я вранці бігала по квартирі з криком: «Ура! Я нарещті знайшла ключі!»?

– Звісно...

– Ти не бачив, куди я їх потім поклава?

– Дівчино, де ми можемо зустрітися наступного разу?

– Це дуже просто: вечорами я часто буваю в бібліотеці, щоб отримати відвідування філармонію, а щонеділі ходжу в музей...

– А ти вміш відмовити!

■ Золоті слова

Фото із сайту babel.ua.

“Поширюйте любов скрізь, де б ви не перебували – насамперед у власному домі.

Блаженна мати Тереза (1910 – 1997), католицька черниця, засновниця доброчинних місій, лауреат Нобелівської премії миру за 1979 рік.

2023

ЧЕРВЕНЬ

19

Понеділок

Міжнародний день боротьби з сексуальним насильством в умовах конфлікту.

Георгій, Єгор, Юрій, Аглай, Векла, Віссаріон, Іларіон, Пасій, Сусанна, Текля, Фекла.

20

Вівторок

Всесвітній день біженців.

21

Середа

Міжнародний день йоги.

Міжнародний день скейтбордингу.

День літнього сонцестояння.

22

Четвер

День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні.

23

П'ятниця

День державної служби України.

Міжнародний день відв.

24

Субота

Міжнародний день фей.

25

Неділя

Міжнародний день моряка.

День молодіжних і дитячих громадських організацій України.

■ Погода

Хтось наварив багато борщику і заманив дощик

Найближчими днями на Волині буде сиро та похмуро. Синоптики передбачають зливи, шквальні вітер й подекуди грози. Одягайте тепліше і не забувайте парасольки!

За прогнозами українських метеорологів, **16 червня весь день йтиме сильний дощ, який до вечора трохи послабшає**. Вітер північно-східний, 6–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 15, вдень – 24 градуси вище нуля.

За прогнозами українських метеорологів, **16 червня весь день буде хмарно, вранці та ввечері прогнозують дощ**. Вітер північно-західний, 5–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 16 градусів тепла, вдень – плюс 23.

18-го з ранку до самого вечора небо буде вкрите хмарами, без опадів. Вітер південний, 8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 16 градусів тепла, вдень – плюс 24.

У Рівному **16 червня у середині дня очікується дощ із грозою, ввечері – дрібні опади**. Температура повітря вночі – плюс 16, вдень – 23 градуси вище нуля.

17-го весь день йтиме дощ, в обідню пору – з грозою. Температура повітря вночі – 17 градусів тепла, вдень – плюс 25.

18-го утримається хмарна погода, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 15, вдень – близько 27 градусів вище нуля.